Dosarul nr. 5r-5238/2025
4-25120809-12-5r-22082025

H O T Ă R Â R E
Î n n u m e l e l e g i i

23 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
În lipsa:
Petiţionarului Alexandr Ciumac
Agentului constatator Iurie Sanin

A examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de către ***Ciumac Alexandr,*** ******,* împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi a deciziei de sancţionare din 22.07.2025 în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, întocmite de către agentul constatator, din cadrul IP Rîşcani a DP a mun. Chișinău – Sanin Iurie, instanţa

c o n s t a t ă :

La data de 22.07.2025, agentul constatator din cadrul IP Rîşcani a DP a mun. Chișinău – Sanin Iurie, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care Ciumac Alexandr în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionată cu amendă în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 37 500 lei (treizeci şi şapte de mii cinci sute) lei, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 06.10.2024, în mun. Chișinău, *****, a acceptat şi a primit sume băneşti pentru sine în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 din 22.07.2025 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, Ciumac Alexandr, la data de 14.08.2025, a depus contestaţie în adresa Inspectoratului de poliţie Rîşcani.

În motivarea contestaţiei, Ciumac Alexandr a indicat că, la data de 11.08.2025 a primit prin poştă actul contestat prin care în ziua de 22.07.2025 în localitatea mun. Chișinău agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenţia de corupere electorală pasivă. Se invocă faptul precum că ear fi primit careva mijloace financiare. Pentru aceste presupuse fapte mi s-a aplicat o sancţiune cu amendă în mărime de 700 u.c, echivalentul a 37500 lei, surse pe care nu le posede şi nu le are la propriu.

Astfel, a indicat că, nu îşi recunoaşte vina, nu este de acord cu procesul-verbal şi Decizia de sancţionare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale şi în contradicţie totală cu circumstanţele de fapt.

Menţionează că tot procesul a derulat în regim de urgenţă maximă iar agentul constatator: A examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; A întocmit procesul-verbal cu grave erori de conţinut.

În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenţii a fost supus/ă unui tratament umilitor şi degradant, fapt care a afectat-o atât pe ea, cât şi întreaga familie.

Susţine că, studiind conţinutul procesului-verbal contestat, declară că agentul constatator a examinat cauza într-un mod superficial şi tendenţios, acest fapt, coraborat cu lipsa vreunei probe pertinente, demonstrând lipsa faptei contravenţiei şi nulitatea actului contestat.

La pct. 3.1 agentul constatator nu a indicat ocupaţia sa, el fiind pensionar, iar acest fapt urmând să fie luat în considerare la etapa individualizării, de care a fost lipsit de agentul constatator. Nici nu a indicat datele obligatorii de identificare, precum date de naştere, sexul, cetăţenia subsemnatului etc.

La pct. 4 agentul, bazându-se pe careva presupuneri personale a indicat anul 2024 ca fiind perioadă de comitere, ceea atrage o interpretare vagă şi extinsă şi denotă că învinuirea formulată mie este una neconcretă şi abstractă. Or, agentul nu a indicat timpul sau perioada exactă în care se pretinde că aş fi săvârşit fapta.

Astfel, agentul constatator la rubrica pct. 6, unde urmează să descrie în mod detaliat fapta lui, s-a limitat doar la a îl recunoaşte vinovat de faptul că ar fi acceptat careva mijloace ce nu i se cuvin cu scopul de influenţare a opţiunii electorale, neindicând ce tip de resurse, prin ce modalitate, cu ce scop concret (ce opţiune electorală concret), de către cine şi în ce circumstanţe se pretinde că le-ar fi primit.

Mai mult, la rubrica prevederilor ignorate, agentul constatator nu a indicat nici o normă materială pe care ar fi încălcat-o efectiv şi manifestându-mi intenţia directă. Acest fapt demonstrează că învinuirea formulată mie este una neconcretă şi abstractă, fapt care mă lipseşte de dreptul la apărare efectivă prin prisma art. 6 CEDO de la o învinuire neconcretă şi lipsită de individualizare.

Mai cu seamă că la pct. 15 nu sunt indicate datele depline a martorului asistent, în situaţia în care procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în absenţa sa, ceea ce denotă că procesul a fost examinat în regim de urgenţă şi superficial.

Pretinde că, la întocmirea actului s-a ignorat un şir de prevederi legale, în acest sens făcând trimitere la prevederile art. 5 Cod contravenţional.

Invocă petiţionarul că în aşa mod, el a fost sancţionat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată şi pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravenţional constituie inexistenţa faptului contravenţiei, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 Cod contravenţional*, temeiurile de încetare a procesului contravenţional*.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 374, 440 alin. (1), 425 Cod contravenţional, indică că, procesul-verbal, fiind întocmit cu grave erori şi încălcări procedurale, este lovit de nulitate absolută.

Mai mult, declară că nu există nici fapta ilicită imputată. Astfel, el nu deţin aplicaţia „PSB” pe telefonul mobil sau alte dispozitive, nu a instalat-o cândva, nu i-a transmis cu bună-ştiinţă datele personale cuiva pentru a fi înregistrat în aplicaţie. Astfel, stabileşte că nu

a existat fapta imputată, or, este necesar să fie stabilit prin ce acţiune concret se pretinde că ar fi comis contravenţia (ex: primirea fizică a banilor, semnarea unui contract, prelurea faptică a unor mijloace financiare, etc.) Or, conform principiului răspunderii personale, eu nu pot fi sancţionat pentru careva pretinse mesaje primite având în vedere că transmiterea acestora nu ţine de voinţa lui şi prin urmare lipseşte intenţia subsemnatului care este elementul esenţial în stabilirea vinovăţiei contravenientului, fapt ignorat de agentul constatator.

Pretinde petiţionarul că, această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speţă a prevederilor art. 425 şi 442 alin. (1) CC, ori în situaţia respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal contravenţional. Menţionează că, omisiunea enunţată de rând cu celelalte enunţate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii şi trebuie să conţină menţiunile prevăzute la art. 443 Cod contravenţional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal atrage nulitatea acestuia.

Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esenţial modul în care în prezenta speţă agenţii statului au înţeles să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator.

Mai menţionează că, agentul constatator, care potrivit dispoziţiilor legale enunţate, era obligat să desfăşoare toate acţiunile pentru constatarea faptei contravenţionale, întocmind în acest sens un proces-verbal cu privire la contravenţie, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta şi pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Indică petiţionarul că, potrivit deciziei de sancţionare el ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false şi abuzive.

Nu este menţionat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă aceşti bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă aceşti bani au fost ridicaţi. Nu este probată legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la o aplicaţie bancară şi alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliţiei ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate în mod corespunzător, astfel încât să fie valorificate în cadrul procesului contravenţional. Dar nici măcar aceste pretinse probe nu au fost prezentate de agentul constatator, sarcina probatorie, revenindu-i în virtutea legii.

La decizia de sancţionare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra componenţa contravenţiei de la art. 47^1 Cod contravenţional.

Astfel, consideră că, agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancţiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenţiei.

Cu trimitere la prevederile art. 440 Cod contravenţional, a invocat faptul potrivit căruia, simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenţie a articolului, care prevede o sancţiune, nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Cu trimitere la prevederile art. art. 458, 375, 460, 461, a invocat faptul potrivit căruia, cu referire la cele expuse supra, constată că, *agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenţionale, neelucidând pe deplin, obiectiv şi sub toate aspectele circumstanţele cazului dat.*

De asemenea a menţionat că, în cauza CtEDO Anghel vs. Romania (Hotărîrea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (Ozturk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52) Curtea a menţionat că încadrarea de contravenţie dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilităţii art. 6 alin. 1 din Convenţie, indicaţiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeaşi cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumţiei de nevinovăţie, Curtea a notat că instanţele sesizate asupra temeiniciei contestaţiei, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentinţele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de poliţistul C., au aşteptat ca reclamantul să inverseze prezumţia de legalitate şi de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrarie la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menţionate, reţine că existenţa faptei contravenţionale şi comiterea acesteia cu vinovăţie de către persoana specificată în procesul verbal contravenţional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. în caz contrar, se va aplica principiul *in dubio pro reo.*

Se constată că în speţă, prezumţia de nevinovăţie de care se bucură acuzatul contravenţional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestaţie, deoarece în speţă procesul-verbal cu privire la contravenţie este lovit de nulitate absolută, dar şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistenţa la speţă a faptei contravenţionale şi a comiterii ei de către acuzatul contravenţional, prezumţia de nevinovăţie nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravenţional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia şi anulată decizia de sancţionare din motiv că nu este întrunită fapta contravenţiei.

La şedinţa de judecată petiţionarul Ciumac Alexandr, nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţat legal prin intermediul citaţiei cu aviz de recepţie (*f.d. 52, 59*), astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa petiţionarului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

La şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul IP Rîşcani a DP a mun. Chişinău, Sanin Iurie, nu s-a prezentat deşi a fost înştiinţat legal prin intermediul citaţiei cu aviz de recepţie (*f.d. 54, 58*), astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată consideră întemeiată contestaţia înaintată, urmând a fi admisă, din următoarele motive.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi decizia de sancţionare din 22.07.2025, Ciumac Alexandr, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 06.10.2024, în mun. Chișinău, *****, a acceptat şi a primit sume băneşti pentru sine în scopul exercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor (*f.d. 16*).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909, în privinţa persoanei fizice Ciumac Alexandr, a fost emisă decizia de sancţionare din ***22.07.2025*** - cu amendă, în mărime de 750 (şapte sute cincizeci) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 37 500 lei (treizeci şi şapte de mii cinci sute) lei MD.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***22.07.2025, ora 17:50,*** în lipsa contravenientului, fapt confirmat prin înscrisul de la rubrica 15 procesului-verbal cu privire la contravenţie (*f.d. 16*).

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Ciumac Alexandr, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 350909 şi a deciziei de sancţionare din 22.07.2025, la ***14.08.2025*** în adresa Inspectoratului de poliţie Rîşcani al DP a mun. Chișinău al IGP, în interiorul termenului de 15 zile din momentul cînd a primit copia procesului-verbal cu privire la contravenţie, or, potrivit scrisorii de expediere a procesului-verbal, acesta a fost expediat la data de 24.07.2025 (*f.d.*

49), şi a fost recepţionat potrivit contestaţiei la data de 11.08.2025 (*f.d. 4*), fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional. Or, la materialele cauzei lipseşte orice probă contrară care ar putea răsturna această constatare.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Astfel, instanţa n-a depistat careva încălcări la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectiv temeiuri legale de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 din 22.07.2025 şi a deciziei de sancţionare din aceeaşi dată, întocmite în privinţa lui Ciumac Alexandr nu au fost constatate.

Instanţa de judecată notează că deşi petiţionarul a solicitat declararea nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 din 22.07.2025, acesta nu a indicat care este temeiul de drept în acest sens, or instanţa de judecată nu a constatat un astfel de temei din oficiu.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să

soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiţionar în contestaţie instanţa atestă că probatoriul adus de agentul constatator în confirmarea faptelor descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie nu este argumentat şi motivat în măsura în care să fie constatată cu certitudine săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional de către Ciumac Alexandr.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 din 22.07.2025 (*f.d. 16*);
- citaţie (*f.d. 17*);
- copia raportului din 08.04.2025 (*f.d. 18*);
- copia ordonanţe din 22.10.2024, prin care s-a dispus efectuarea măsurii speciale de investigaţii (*f.d. 19-22*);
- copia încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025, împreună cu mandatul judecătoresc, dosar nr. 13-2239/2025, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr. *****, în cauza contravenţională ***** (*f.d. 23-25*);
- copia ordonanţe din 11.12.2024, prin care s-a dispus aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii (*f.d. 26-28*);
- copia ordonanţe din 19.11.2024, prin care s-a dispus autorizarea măsurii speciale de investigaţii (*f.d. 29-31*);
- copia încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 01 aprilie 2025, împreună cu mandatul judecătoresc, dosar nr. 13-2236/2025, prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr. *****, în cauza contravenţională ***** (*f.d. 32-36*);
- copia încheierii Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 22.10.2024, împreună cu mandatul judecătoresc, dosar nr. 13-792141/2024, prin care s-a dispus autorizarea măsurii speciale de investigaţie în cadrul cauzei penală nr. ***** (*f.d. 37-41*);
- copia ordonanţei din 08 noiembrie 2024 privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurii speciale de investigaţii (*f.d. 42-44*);
- informaţia despre numărul de telefon mobil, operatorul, şi adresa de domiciliu pe numele cet. Ciumac Alexandr (*f.d. 45*);
- raportul din 08.04.2025 (*f.d. 46*);
- capturi de ecran (*f.d. 47, 48*);

Alte înscrisuri la dosar nu se regăsesc.

Instanţa atestă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui Ciumac Alexandr în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

La fel, examinând minuţios documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele dosarului cauzei contravenţionale în privinţa lui Ciumac Alexandr instanţa de judecată atestă că acestea confirmă doar dispunerea şi autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigaţii în cadrul urmăririi penale în cauza penală nr. *****, pornită în baza art. 181^3 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul penal, precum şi autorizarea folosirii datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii din cauza penală nr. ***** în cauza contravenţională *****, însă, procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor efectuării acestor măsuri speciale de investigaţii, la materialele dosarului cauzei contravenţionale lipsesc.

La acest capitol, cu trimitere la prevederile art. 133 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată menţionează că, măsurile speciale de investigaţii se dispun şi se efectuează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: 1) este pornită urmărirea penală cu privire la pregătirea sau săvârşirea unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave, cu excepţiile stabilite de prezenta secţiune; 2) acţiunea este necesară şi proporţională cu restrângerea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului; 3) pe altă cale este imposibilă realizarea scopului procesului penal şi/sau poate fi prejudiciată considerabil activitatea de administrare a probelor. (2) Măsurile speciale de investigaţii pot fi efectuate în privinţa bănuitului, învinuitului sau persoanei despre care există probe că fie contribuie la pregătirea sau la săvârşirea infracţiunii, fie primeşte ori transmite bani, bunuri sau informaţii pertinente pentru cauza penală.

Respectiv, instanţa de judecată apreciază că, probele administrate în rezultatul efectuării măsurilor speciale de investigaţii ar putea fi folosite în procesul contravenţional doar în cazul pornirii acestuia de către procuror în cazul încetării urmăririi penale din cauza că fapta constituie o contravenţie, în condiţiile prevăzute la art. 396 alin. (3) din Codul contravenţional, ceea ce nu se atestă în cauza examinată.

Astfel, în cadrul examinării contestaţiei, instanţa de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăţia făptuitorului Ciumac Alexandr or, întru confirmarea comiterii contravenţiei, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fapta contravenţională constă *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

Obiectul material sau *imaterial* al contravenţiei de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret şi direct: sursa exactă a sumelor băneşti, conţinutul transferului (cu menţiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiţionate de un vot.

Latura obiectivă a contravenţiei specificate la art. 47[1] Cod contravenţional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acţiunii prejudiciabile de pretindere, acceptare şi primire a mijloacelor băneşti, ce este incriminată petentului, constituie pretinderea, acceptarea şi recepţionarea efectivă a mijloacelor băneşti de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existenţa intenţiei directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că pretinde, *primeşte* sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin şi să acţioneze în mod deliberat pentru a condiţiona o acţiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenţiei pe lângă condiţiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravenţional pentru această faptă, întrucât elementul esenţial îl constituie influenţarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Conform materialelor cauzei, instanţa reţine că nu este indicată suma totală care a fost pretinsă, acceptată şi primită de Ciumac Alexandr, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă aceşti bani au ajuns la destinatar şi dacă aceşti bani au fost ridicaţi, legătura cauzală între o aplicaţie bancară, un mesaj de la aplicaţia bancară şi alegerile din toamna anului 2024, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiţi bani au avut scopul influenţării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donaţii sau unui simplu transfer bancar.

Materialul contravenţional prezentat de agentul constatator nu conţine: nici o declaraţie a presupusului „corupător”, nici o mărturie sau înregistrare care să ateste condiţionarea votului, nici o dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influenţare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenţia şi destinaţia sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declaraţii ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinaţia sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacţii.

Astfel, datele enunţate supra nici nu au fost verificate corespunzător, iar raportul colaboratorului de poliţie nu poate fi reţinut în calitate de probă ce demonstrează vinovăţia persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă şi nu oferă detalii aferente comiterii contravenţiei de care a fost recunoscut vinovat anume Ciumac Alexandr.

Aici, instanţa de judecată reţine că, în cazul în care contravenientul Ciumac Alexandr a contestat circumstanţe faptice constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susţinerea actului de acuzare contravenţională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, instanţa de judecată relevă că, afirmaţiile invocate în actul de constatare a faptei contravenţionale poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art. 461 din

Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menţinerea în vigoare a actului de sancţionare.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Ciumac Alexandr instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul *in dubio pro reo.*

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De aici rezultă că, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că Ciumac Alexandr a pretins, acceptat sau a primit, personal sau prin mijlocitor, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau a acceptat promisiuni ori a ofertei, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, realizând astfel latura obiectivă a contravenţiei incriminate, prevăzute la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie concretă.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa reţine că, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, prezumţia de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie referitoare la situaţia de fapt a fost răsturnată prin lipsa la materialele dosarului cauzei contravenţionale a probelor legal administrate care au servit la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului şi la constatarea vinovăţiei, fapt care pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator la constatarea contravenţiei imputate lui Ciumac Alexandr.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se

bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală", în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina lui Ciumac Alexandr.

Conform dispoziţiei art. 461 din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei.

Faţă de cele ce preced, respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată nu a fost dovedită fapta contravenţională specificată la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, din care considerente va admite contestaţia depusă de Ciumac Alexandr înaintată împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi a deciziei din 22.07.2025, întocmite de agentul constatator al IP Rîşcani a DP a mun. Chișinău – Ciumac Alexandr, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, şi a deciziei de sancţionare contravenţională, şi va înceta procesul contravenţional din lipsa faptei contravenţiei.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestaţia cet. ***Ciumac Alexandr*** înaintată împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi a deciziei din 22.07.2025, întocmite de agentul constatator al IP Rîşcani a DP a mun. Chișinău – Sanin Iurie, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350909 şi decizia din 22.07.2025, întocmite de agentul constatator al IP Rîşcani a DP a mun. Chișinău – Sanin Iurie, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional şi se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa cet. ***Ciumac Alexandr***, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco